

Nørskov: I den ejendommelige og mærkelige Forelæggelsestale, som den højtærede Landbrugsminister holdt her den 10. December, anførte han tre Grunde, hvorfor han mente, det var unødvendigt i Fremtiden at yde Tilskud til Præmiering ved Dyrskuerne. Jeg vil straks sige, at jeg er fuldkommen uenig med den højtærede Minister i disse Grunde. Jeg skal yderligere herom sige, at det i mange Egne først er i de aller sidste Aar, man har taget et grundigt og dygtigt Arbejde op for en Forbedring af vor Kvægbestand. Dette Arbejde maa siges at være i allerhøjeste Grad paakrævet. Vel er der holdt mange Dyrskuer her i Landet, og Dyrskuerne er en gammel Indretning, men der er alligevel Egne, som ikke tidligt nok er kommet med, og det er, som sagt, først i de senere Aar, man her har begyndt et Arbejde paa en Forbedring af vort Husdyrbrug. Det er ogsaa saaledes, at Husdyrbruget ikke i alle Egne staar paa Højde med Planteavlens, og de to Grene af Bedriften skulde jo gerne saa nogenlunde følges ad, thi det gavner egentlig mindre, at vi avler godt, naar vi ikke samtidig har gode Husdyr, der kan omsætte Avlen.

Jeg vil i al Almindelighed sige, at jeg tillægger Dyrskuerne stor Betydning i Arbejdet for Husdyrbrugets Forbedring, idet Udpegningen af gode Dyr paa Dyrskuerne har været en medvirkende Aarsag til den store Fremgang, der har været herhjemme paa dette Omraade i de sidste Aartier. Det vil derfor efter min Mening være meget uheldigt for Husdyravlen, om Staten ikke i de Tider, vi staar overfor, vil yde Tilskud til Præmiering ved disse Skuer. Jeg tror, at det Tilskud, som her ydes, har langt større Betydning, end man ved første Øjekast er tilbøjelig til at tro. Ganske særlig uheldigt vil det da være, hvis man tager det bort nu, da man staar overfor et paabegyndt Arbejde i mange af vort Lands Egne, der ikke tidligere har været med i dette Arbejde.

Dette Arbejde for Kvægavlens Fremgang blev sidste Sommer i adskillige Egne af Landet meget stærkt hemmet ved Mund- og Klovesygen. Indenfor en bestemt Landbforening i Viborg Amt havde man planlagt adskillige lokale Dyrskuer, men disse Dyrskuer maatte aflyses paa Grund af Mund- og Klovesygen. Nu haaber man i den kommende Sommer at kunne gøre et nyt Fremstød til Fremme af Husdyravlen. Man har saaledes planlagt ikke saa faa Lokalskuer saavel som andre Foranstaltninger, men nu kommer Landbrugsministeren og foreslaar, at Tilskuddet til Præmiering ved disse

Skuer skal falde bort. Jeg vil heroverfor sige, at i al Almindelighed vil det ramme meget haardt, men det vil selvfølgelig særlig ramme haardt paa de Egne, hvor man lige har paabegyndt det Arbejde, jeg nu har omtalt, og hvor det absolut er nødvendigt at yde saadanne Tilskud for yderligere at opmuntre Folk til at tage fat. Hvis dette Tilskud ikke ydes, frygter jeg, at hele Arbejdet vil stagnere.

Jeg kan ikke tænke mig andet end, at den højtærede Landbrugsminister maa være bekendt med det Arbejde, der i de senere Aar er gjort indenfor de mindre Landbforeninger og Husmandsforeningerne, idet de ofte har sluttet sig sammen og derved søgt at gøre et betydningsfuldt og godt Arbejde for Husdyrbrugets Fremme. Her er jeg saa fuldkommen enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, ogsaa i den Betragtning, han gjorde gældende angaaende de mindre Lokalskuer. Det glædede mig ogsaa, at Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Olufson, udtalte sin Beklagelse af, at der ikke i Fremtiden skulde gives Tilskud til disse mindre Skuer. Disse mindre Skuer trænger i Virkeligheden ned til Bunden, om jeg saa maa sige, de tager de Landmænd med, som maaske ikke fremstiller paa de store Skuer, og derfor har de deres overordentlig store Berettigelse.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har saa udmærket omtalt dette Emne, at jeg ikke yderligere skal uddybe det. Det er mit Haab, at det ikke maa lykkes den højtærede Minister at naa det Maal, han øjensynlig har sat sig, nemlig i stor Udstrækning at nedskære Bevillingerne til Landbruget. Her er den højtærede Minister i diametral Modsetning til flere af hans Kolleger, thi disse søger at faa saa meget ind under deres Ministerier som muligt og at faa større Bevillinger paa deres Budgetter.

Der er talt adskillige Ord om Hesteavlforeningerne. Jeg slutter mig til dem, der mener, at det er urigtigt at unddrage disse Statsstøtte. Forslaget vidner om ringe Forstaaelse af Nyttens af de beskedne Tilskud, der hidtil er ydet til Hesteavlforeningerne. Jeg kan ikke se rettere end, at det er meget ubetimeligt netop nu at unddrage Hesteavlens Statsstøtte, idet vi netop paa dette Omraade befinder os i en Krisetid. Der tales og skrives saa ofte fra anden Side om, at naar en Erhvervsgren er i Nød, bør Staten træde hjælpende til, men at dømme efter det foreliggende Forslag vil den højtærede Landbrugsminister og det socialdemokratiske Parti ikke i Fremtiden dele denne Anskuelse, thi her foreslaas det